



ראיון עם עיסאם מח'ול, שייצג את מק"י בכנס מפלגות קומוניסטיות מהאגן המזרחי של הים התיכון

מחבר: מערכת זו הדרך.

תאריך: 3 ביולי 2013.

מקור: עיתון "[זו הדרך](#)" - גיליון 26 2013.

תמלול לקידוד\הגהה: גל י.

ב-20 ביוני התקיים באתונה, בירת יוון, כנס של מפלגות קומוניסטיות מהאגן המזרחי של הים התיכון, שאירגנה המפלגה הקומוניסטית היוונית. הכנס התקיים תחת הכותרת "למען זכות העמים לבחור את דרך ההתפתחות של ארצם, נגד מלחמות אימפריאליסטיות וניצול קפיטליסטי". בכנס השתתפו מפלגות מאלג'יריה, קפריסין, יוון, לבנון, איראן, ירדן, פלסטין, סוריה, טורקיה, וכן משלחת של המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), בהשתתפות **עיסאם מח'ול**, חבר הלשכה הפוליטית, **ויאב גולדרינג**, חבר הוועד המרכזי. על העמדות שהציגה משלחת מק"י בדיונים בכנס, שוחחנו עם עיסאם מח'ול.

במה חשיבות הכנס?

מטרת הכנס הייתה לנתח במשותף את ההתפתחויות במזרח התיכון, ובעיקר – להתוות קריאה לפעולה מצד המפלגות הקומוניסטיות באזור. התנועה הקומוניסטית אינה פרשנית בלבד, אלא יוזמת מהלכים ומקדמת בצורה פעילה את המאבק נגד סכנת המלחמה, ובמיוחד – את המאבק לחשיפת האמת אודות מתקפת הטרור הבינלאומית נגד סוריה, בהובלת ארה"ב ושותפיה (ברית נאט"ו, טורקיה, ישראל, ירדן, סעודיה, קטאר ועוד). בקרב המפלגות המשתתפות בכנס הייתה תמימות דעים, כי תפקידו של השמאל הוא לדחות מכל וכל את הקריאה "להתערבות הומניטרית" בסוריה. במיוחד, יש לבקר את אותם כוחות אופורטוניסטיים בשמאל, אשר אומנם משלמים מס שפתיים נגד התערבות זרה, אולם בפועל – משננים ומשמיעים את התירוצים ואת הטענות של האימפריאליזם ושל כוחות הריאקציה הערבית.

הכוחות הטרוריסטיים אשר הוזרמו מבחוץ אל תוך סוריה – בכיסוי של "מהפכה עממית נגד השלטון" – נחלו בתקופה האחרונה שורה של מפלות צבאיות. כתוצאה מכך, ארצות-הברית נדחקה לפינה ונאלצה להביע נכונות ללכת לפתרון מדיני של המשבר בסוריה ולהשתתף בוועידת ז'נבה. כמובן, אין פירוש הדבר שהיא חדלה מלנסות ולקרקע את האפשרות של פתרון דיפלומטי, כפי שניתן להסיק מהחלטתה לחמש ישירות את המורדים, מאיומיה בדבר הכרזת אזור אסור בטיסה בסוריה, ומהנשק הרב שהיא מזרימה למורדים המתאמנים בבסיסים האמריקאיים בירדן.

כיצד השפיעו הבחירות באיראן על המצב באזור?

תגובתה של ממשלת ישראל לבחירות באיראן ממחישה היטב את מדיניותה: אומנם, הבחירות באיראן התקיימו במסגרת המשטר התיאוקרטי, ולא הייתה שם התמודדות אמיתית בין המשטר לבין תפיסה אחרת; אבל למרות זאת – שליטי ישראל יצאו מכליהם משנבחר מנהיג הנחשב מתון. אני סבור שעם לכתו של אחמדינג'אד, חש נתניהו שאיבד שותף מועיל. שליטי ישראל חשים שרעיון המלחמה באיראן, סביבו ביססו את האסטרטגיה המזרח-תיכונית שלהם, מאבד גובה וקרוב ליפול מבין אצבעותיהם. איומי המלחמה של ישראל נגד איראן, דרבנו מאז 2008 הטלת סנקציות כלכליות, אשר הוחמרו ב-2010. כתוצאה מכך, ייצוא הנפט האיראני ירד במחצית, מ-4 מיליארד ל-2 מיליארד חביות נפט ליום. אך יש מי שהרוויח מכך: בשנים 2010-2011 עלו רווחי חברות הנפט האמריקאיות הגדולות ב-75%, והגיעו ל-150 מיליארד דולר. כלומר, המערכה שמנהלת ממשלת ישראל היא – בחלקה הבלתי מבוטל – מערכה בשירות ההון האמריקאי.

למשאבי הטבע יש תפקיד במציאות הפוליטית?

בהחלט. בדבריי בכנס, ציינתי כי בשנים האחרונות, היו מספר גילויי נפט וגז משמעותיים במזרח התיכון: גילוי נפט בסביבת העיר חומס בסוריה בשנת 2010; גילויי שדות גז טבעי במזרח הים התיכון; וגילויי שדות אדירים של נפט וגז בדרום סודאן ובמרכז עיראק. השוואה של מפת מקורות האנרגיה החדשים שהתגלו במזה"ת עם מפת המעורבות האימפריאליסטית והמלחמות מגלה: שתי המפות כמעט חופפות. כאשר מחברים יחד עובדות אלה, וכן שמים לב לתזמון ולעיתוי של התמרונים האימפריאליסטיים – התמונה מתבהרת.

וכיצד נכנסת לתמונה השאלה הפלסטינית?

ממשלת נתניהו מוכנה לשלם מס שפתיים לתהליך מדיני עם הפלסטינים, כדי שדעת הקהל העולמית תאפשר לה להמשיך וללחוץ באיראן. חשוב לציין, שהן ישראל והן ארה"ב מעוניינות יותר בעצם התנהלותו של משא-ומתן, מאשר בתוצאותיו הענייניות. מבחינתן, המצב ששרר בשנים האחרונות – ישראל מתחמקת מפתרון הסכסוך, וארה"ב מתחמקת מהפעלת לחץ על ישראל – הוא מצב נוח.

בביקור האחרון של משלחת הליגה הערבית בארה"ב, לפני כחודשיים, הייתה התפתחות מעניינת. ראש ממשלת קטאר הודיע כי "יוזמת השלום הערבית" תכלול מעתה גם חילופי שטחים, וכן – את עקרון "הפתרון האזורי".

פירוש הדבר הוא, שהליגה הערבית אימצה את עמדת הימין הישראלי, אשר מציע להשאיר חלקים ניכרים מהגדה המערבית בידי ישראל, ללא פינוי גושי ההתנחלויות,

ובמקביל – להעניק לפלסטינים שטח בצפון סיני, בין עזה לבין אל-עריש, בו תוקם עיר
פלסטינית גדולה, אשר תחובר במסילות ברזל למרכזי הכלכלה במצרים ובירדן.
זו התכנית שהציע גיורא איילנד, בתקופה בה עמד בראש המועצה לביטחון לאומי. כעת,
תכניתם של סרבני השלום בישראל, אומצה בידי "אבירי השלום" של הליגה הערבית...